

зачто-то, както, Лемієръ каза, съврѣменно като ся даде примѣра да ся даде и правило-то;

« Искусна-та аллегорія е единъ прозраченъ чалатъ.»

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ЗА ПИСМА И ТѢХНЫЙ СЛОГЪ

Писма-та, или писменна та наука занимава едно мѣсто мѣжду важны-ты и просты забавителны списанія. Въ първыя изглѣдъ ся вижда да объема едно широко поле; зачто-то нѣма ни единъ прѣдмѣтъ что не може ся обнародва подъ образа на писма-та. Мнозина писатели дадохъ тойзи образъ на философически или религіозны съчиненія; нъ това само не стига да кажемъ че тыя съчиненія сж просто писма. Огъ начало на титлѣ-тѣ чить: *письмо на единъ пріятель*; нъ слѣдъ първы-ты думы на введеніе-то, пріятель-тъ ся изгуби, и подеръ малко виждаме че списатель-тъ ся отправа кѣмъ обществу-то,

Итъкой нѣтъ едно писмо има за основъ единъ опредѣленъ прѣдмѣтъ; въ таквъ случай съчинитель-тъ може да рѣзмышлява отъ прѣдмѣта си, спорѣдъ кой способъ и ако да иска, сирѣчь да упо-